

Krzysztof Kreft, Donikąd

poskładaj mnie jak puzzle
rozpadłem się na kawałków 100
opadam z sił
kiedy moje skrzydła do góry nie chcą się wzbić

uciec stąd daleko gdzie
uciec gdzie nie znajdą mnie

nigdzie nie zmierzam
donikąd nie biegnę
niczego nie szukam
bo dobrze wiem
że być wyżej będę
mieć mogę więcej
wygram dziś szczęście
by tam wszystko mieć

kolejny raz upadam gdzieś
by chwile odpocząć i nabrać sił
ułożyć w głowie plan o tobie
planetarne szczęście, galaktyczne będzie

uciec stąd daleko gdzie
uciec gdzie nie znajdą mnie

nigdzie nie zmierzam
donikąd nie biegnę
niczego nie szukam
bo dobrze wiem
że być wyżej będę
mieć mogę więcej
wygram dziś szczęście
by tam wszystko mieć